

лозя, когато днесъ вече възлизатъ на 472 хектара. Къмъ това ги е най-вече расположило обстоятелството, че Бургаский Град. Общ. Съвѣтъ, прѣди петъ години е взелъ рѣшеніе, щото една частъ отъ градското землище, въ мѣстността „Кара-байръ“ да се прѣобърне на лозя, като на всѣки гражданинъ се отпустне отъ това място, по едно пространство отъ 5 уврата, да го искорени и прѣобърне на лозе, безъ да плаща нѣщо на общината. Тая мѣстность се нахожда на 5 километра разстояние отъ града, мѣжду Ваякъйското и Мандреъско блата и отворено къмъ залива съ почва глинесто — пѣсъклива вариана, изложение Юго-Источно. Отъ това слѣдва, че това място има доста сгодни почвенни, климатически и други условия, така че единъ день жителитѣ на гр. Бургасъ ще може да иматъ значителенъ приходъ отъ лозята си.

Окръгътъ и по отношение на тая култура, притѣжава сгодни условия за прѣуспяванието ѝ, а особенно по склоновете на Стара-планина, на които по южната страна, ще може прѣкрасни лозя да се отгледатъ, сѫщо и по край-брѣжните на морето, като се започне отъ с. Гьозкѣ на съверъ, та чакъ до градъ Созополъ, почти по цѣлата край-брѣжно морска граница на окръжието. Освѣнъ това, по сѫщата тая страна се нахождатъ пространните край-морски пѣсъчища, които напълно отговарятъ за основаването на лозя; тѣ захващатъ на югъ отъ село Св. Власъ до подъ г. Месемврия и отъ този до г. Анхиело, послѣ такива се нахождатъ и на югъ отъ г. Бургазъ до „Пода“; тия лозя въ случай на шествие филоксерата, ще можетъ да бѫдѫтъ гарантирани въ туй отношение. За това доста справедливо се произнася и спис. „Ново-земледѣлие“ въ № 2 отъ истеклата година, подъ заглавие „бѫдѫщето на пѣсъчищата у насъ“, гдѣто между другото се казва, че гр. Месемврия можжѣ да бѫде единъ денъ *Българский Frentignane или Junel* въ лозарско отношение.

За подобрѣнието на лозарството и до сега нищо не е направено, както отъ страна на окр. съвѣтъ, тѣй сѫщо отъ общини или частни лица.

Напослѣдъкъ, като се видѣ жалостното положение на лозята въ по голѣмата частъ на окръга, въ които отъ грозdobеръ до самата подрѣзка, ходението на всѣкаквъ видъ добитъкъ е свободно, който като ги тѣпче, чупи и гризе, то помолихъ г-на